

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Ivany Izakovičovej v právnej veci žalobkyne **Ing. G. J. – A., M., X T., IČO: X.,** zastúpenej JUDr. M. S., CSc., advokátom so sídlom H., X B., proti žalovanému **P., a. s., K., X B., IČO: X.,** zastúpenému JUDr. V. A., advokátom so sídlom C., X B., **o zaplatenie 61 944,56 € (1 866 141,80 Sk) s príslušenstvom a 64 353,78 € (1 938 722,00 Sk),** na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 7. septembra 2006 č. k. 38 Cb 21/01-365, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 7. septembra 2006 č. k. 38 Cb 21/01-365 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e.**

Žalovanému **n e p r i z n á v a** náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 483 939 Sk (16 063,83 €) spolu s úrokmi z omeškania vo výške 13% od 01. 07. 2005 až do zaplatenia z istiny 81 575 Sk (2 707,79 €). V ostatných častiach

žalobu zamietol, žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni 94 066 Sk (3 122,42 €) na náhradu trov konania a žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť žalovanému 168 790 Sk (5 602,80 €) na náhradu trov konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala určenia, že započítanie pohľadávok žalovaným vo výške 1 584 054,30 Sk zo dňa 28. 05. 1999 je neplatné, ako aj práva na zaplatenie 1 866 141,80 Sk spolu s úrokmi z omeškania vo výške 13% od 01. 07. 2005 do zaplatenia. Žalovaná istina pozostáva z nezaplatenej časti faktúry žalobkyne č. X. z 15. 05. 1998 za dodávku pesticídov na 3 013 289,90 Sk, z ktorej žalovaný zaplatil 1 429 236,20 Sk a čiastky 282 082 Sk za vykonanú prepravu podľa faktúry č. X. z 01. 06. 1998. Po pripustenej zmene návrhu sa žalobkyňa domáhala aj zaplatenia vyčíslených úrokov z omeškania k 30. 06. 2002 vo výške 1 938 727 Sk. Po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že na určení neplatnosti započítania nie je daný naliehavý právny záujem, pretože bolo možné žalovať právo na plnenie a súd sa s otázkou platnosti zápočtu vysporiadal ako s otázkou predbežnou. Pohľadávku vo výške 282 082 Sk z titulu žalobkyňou vykonanej dopravy tovaru, ktorej cena nebola dohodnutá, súd považoval za oprávnenú vo výške 81 575 Sk, ktorú akceptoval ako cenu obvyklú aj na základe súhlasných prejavov účastníkov konania s použitím ust. § 120 ods. 3 O. s. p. Pokiaľ ide o nedoplatok faktúry č. X. vo výške 1 584 053 Sk, súd dospel k záveru, že tento zanikol započítaním k 01. 06. 1999, kedy bol žalobkyni doručený započítavací prejav žalovaného. Žalovaný započítal na túto pohľadávku žalobkyne svoju pohľadávku z titulu úrokov z omeškania vyúčtovaných v správnej výške 1 707 038,07 Sk. Súd však priznal žalobkyni úroky z omeškania v uplatnenej výške 23%, a to za omeškanie súhradou faktúry č. X. za obdobie od 30. 05. 1998 do zániku pohľadávky započítaním 01. 06. 1999 v celkovej výške 279 494 Sk. Súd rovnako priznal žalobkyni úroky z omeškania za omeškanie so zaplatením sumy 81 575 Sk za obdobie od 14. 06. 1998 do 01. 07. 2005 v sume 122 810,85 Sk a od 02. 07. 2005 do zaplatenia v uplatnenej výške 13%. V prevyšujúcej časti uplatnených úrokov z omeškania žalobu zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p. podľa pomeru úspechu účastníkov tak, že žalobkyni, ktorej úspech predstavoval 23/100, priznal ich náhradu v celkovej výške 94 066 Sk a žalovanému priznal právo na náhradu trov konania v pomere 87/100 v celkovej výške 168 790 Sk.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa odvolanie s návrhom, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že určí neplatnosť jednostranného započítania pohľadávok žalovaným zo dňa 28. 05. 1999 vo výške 1 584 054,30 Sk a uloží žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 1 866 141,80 Sk spolu s úrokmi z omeškania za obdobie od 30. 05. 1998 do 30. 06. 2005 vo výške 1 938 727 Sk a za obdobie od 1. 7. 2005 do zaplataenia vo výške 13% a nahradiť jej trovy celého konania vrátane trov právneho zastúpenia. Namietala záver súdu o nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení neplatnosti zápočtu, pretože ten stále trvá a žalovaný započítal na nespochybniteľnú pohľadávku svoju spornú a neuznanú pohľadávku z titulu úrokov z omeškania. Vytýkala súdu, že nevyhovel jej návrhu na nariadenie znaleckého dokazovania na určenie správnej výšky uplatňovaných nárokov, keď žalovaný nesúhlasil ani s návrhom na spoločné odsúhlasenie pohľadávok. Pre určenie výšky úrokovej sadzby by mala byť rozhodujúca sadzba uplatňovaná V., a. s., ktorá poskytovala najväčší objem úverov, prípadne S., a. s., ale nie T., ktorá v sídle dlžníka nepôsobí.

Žalobkyňa

trvá

aj na úhrade sumy 282 088 Sk za dopravu pesticídov, ktorá predstavuje 2% z ceny prepravovaného tovaru, ktorú považuje za primeranú. Namietala tiež rozhodnutie o trovách konania, pretože súd rozdeľoval 110% ním určených trov konania.

Žalovaný sa na odvolanie písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý vo veci konal ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.), prejednal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nemožno vyhovieť.

Predmetom odvolacieho konania je žalobkyňou uplatnené právo na určenie neplatnosti započítacieho prejavu žalovaného a na zaplataenie nedoplatku kúpnej ceny dodaného tovaru a ceny za jeho dopravu, a to vrátane úrokov z omeškania. Pokiaľ ide o uplatnené právo na určenie neplatnosti jednostranného zápočtu, odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že v tomto prípade nebola splnená podmienka vyplývajúca z ustanovenia § 80 písm. c) O. s. p., a to existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Ako už uviedol súd prvého stupňa, takáto žaloba spravidla nemôže byť úspešná, keď možno

žalobou uplatniť právo na plnenie (čo napokon žalobkyňa aj urobila), takže súd posudzuje namietanú neplatnosť ako prejudiciálnu otázku.

Aj v prejednávanej veci bolo potrebné pred posúdením dôvodnosti uplatneného nároku na doplatenie kúpnej ceny tovaru (nedoplatok faktúry č. X. z 15. 05. 1998 vo výške 1 584 053,70 Sk) vyriešiť otázku namietanej platnosti jednostranného zápočtu žalovaného z 28. 05. 1999, keďže žalovaný nepopieral tento svoj záväzok, iba tvrdil, že už zanikol započítaním. Nebolo sporné, že medzi účastníkmi existoval dlhodobý obchodný vzťah a že žalobkyňa bola v omeškaní s plnením svojich peňažných záväzkov voči žalovanému, zaplataenia ktorých sa domáhal súdnou cestou. Podľa obsahu spisu žalovaný započítal na predmetnú pohľadávku žalobkyne svoje pohľadávky z titulu úrokov z omeškania za omeškanie žalobkyne s platením jednotlivých tovarových faktúr, pričom žalobkyňa nenamietala dlžné sumy, ani obdobie omeškania, iba výšku úrokov z omeškania. Žalovaný si uplatnil úroky z omeškania vo výške 0,07% denne, čo predstavuje 25,55% p. a., pričom podľa zistení súdu prvého stupňa úroky bánk dosahovali v rozhodujúcom období až 25% (pri strednodobých úveroch), resp. 37% (pri dlhodobých), takže úroková sadzba použitá žalovaným bola v súlade s ustanovením § 369 ods. 1 v spojení s § 502 Obchodného zákonníka (v znení účinnom do 31. 01. 2004). Aj podľa názoru odvolacieho súdu preto žalobou uplatnená pohľadávka z titulu nedoplatku kúpnej ceny vo výške 1 584 053,70 Sk zanikla započítaním. Rovnako súd prvého stupňa dospel k správne mu záveru o obvyklej cene za dopravu tovaru, ktorú z uplatnenej sumy 282 088 Sk žalovaný v priebehu konania uznal do výšky 81 575 Sk, čo žalobkyňa jednoznačne akceptovala. Z uvedeného potom možno vyvodit' správnosť žalobkyňi priznanej sumy vo výške 483 879 Sk (t. j. 81 575 Sk istiny a úroky z omeškania vo vyčíslenej výške 402 304 Sk), vrátane úrokov z omeškania v uplatnenej výške 13% od 01. 07. 2005 do zaplataenia z istiny 81 575 Sk.

Žalobkyňa namietala aj rozhodnutie o trovách konania, o ktorých súd prvého stupňa rozhodoval až vo výške 110% (23/1000 pre žalobkyňu a 87/100 pre žalovaného). V tomto smere možno súhlasiť s odvolateľkou, že o trovách prvostupňového konania súd nerozhodol správne, pretože trovy mal priznať iba úspešnejšiemu účastníkovi konania, teda žalovanému po odpočítaní jeho neúspechu (úspech žalovaného predstavoval 87%

a úspech žalobkyne 13%), čo by však v konečnom dôsledku znamenalo nepriaznivejšie rozhodnutie pre žalobkyňu, čo nebolo možné, keďže žalovaný odvolanie v tejto časti nepodal.

Vzhľadom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je v napadnutej časti vecne správne, preto ho podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodoval podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalovanému ich náhradu nepriznal, pretože mu žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 9. decembra 2009

JUDr. Zuzana Ď u r i š o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková